

Тъка тръбова да упоманемъ за най-главното, т. е. за чарница-та. Европейци-те що произвождатъ чарници-те отъ съме опредѣлили имъ три място, 1 питомникъ (произрастъване, като фиг. 1), 2 разсадникъ (разсадяване послѣ година на второ място, като фиг. 2), 3 постоянно място (гдѣ-то ще остане дърво-то за всичко, като фиг. 3). Колко-то вѣше потребно за питомникатъ, какъ да са ископай и обработи земля-та, и какъ да са посѣятъ съмени-та, и какъ да са гледатъ и поливатъ до година-та, горѣ казахме; сега ще кажемъ и за разсадникатъ:

2. Ез първа-та или втора-та есенъ послѣ посѣване-то на чарничувы-те съмени, извира са за разсаждане израснали-те чарнички земля легка (тѣнка) и песачанва.

Таа земля тръбова да е обжрната камъ югъ и завардена съ бандж или курїа отъ камъ скверъ. Таа тръбова да са изоре на единъ аршинъ джабоко, и да са размѣси съ старъ изгнилъ въклъкъ. Ез априлѣ и до края на май въ слѣдъюща-та година, преораватъ пакъ това място, кое-то ще насадатъ съ израснали-те чарнички, изравняватъ го и малко очистюватъ камъни-те и тезеци-те и го раздѣлатъ на джски въ три аршина широки, и помеждъ всички двѣ джски оставатъ по единъ раскракъ празно място за варене. Послѣ това разсаждатъ во всичко джска дръжчета-та на редъ едно отъ дръ-